

РЕШЕНИЕ

№ 3710

гр. София, 01.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 96-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на шести юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КИРИЛ Г. ДИМИТРОВ

при участието на секретаря ПЕТЯ Г. ДИМОВА
като разгледа докладваното от КИРИЛ Г. ДИМИТРОВ Административно наказателно дело № 20231110205750 по описа за 2023 година

За да се произнесе, съдът взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следв. от ЗАНН.

С електронен фиш Серия К № 6976341/2022 г., издаден от СДВР, на Т. Ц. Ц. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 400 лева за извършено административно нарушение по чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП, изразяващо се в това, че на 14.11.2022 г., в 19.33 часа, в гр. София, по бул. „Околовръстен път“ до № 174 с посока на движение от бул. „Симеоновско шосе“ към бул. „Св. Климент Охридски“ при ограничение на скоростта от 80 км/ч за населено място, въведено с пътен знак „В26“, е управлявала л.а. марка „Мерцедес“, модел „С 350“ с рег. № /номер/ със скорост на движение от 112 км/ч, като нарушението е заснето с автоматизирано техническо средство „CORDON M2” № MD 1196.

Срещу така издадения електронен фиш е подадена жалба от санкционираното лице Т. Ц. Ц., с която се иска неговата отмяна поради незаконосъобразността му. Твърди се, че съобразно разпоредбите на чл. 39, ал. 4 ЗАНН и чл. 189, ал. 11 ЗДвП в електронният фиш е следвало да се посочи неговият автор, което не е сторено, като по този начин е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Оспорва се и годността на техническото средство, с което е заснето движението на процесния

автомобил. С оглед на изложеното, от съда се иска да отмени обжалвания електронен фиш като незаконосъобразен. Претендират се направените по делото разноски.

В хода на съдебното производство страните не се явяват и не изпращат свои процесуални представители.

В представени писмени бележки от юрисконсулт на СДВР са изложени съображения относно законосъобразността на обжалвания електронен фиш, като от съда се иска да остави подадената жалба без уважение като неоснователна. Претендира се юрисконсултско възнаграждение, като е направено възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение от насрещната страна.

При разглеждане на подадената жалба, съдът намира същата за процесуално допустима, доколкото е подадена в законоустановения 14-дневен срок от процесуално легитимирана страна и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. Софийски районен съд, след като обсъди доводите в жалбата, в контекста на събраните по делото доказателства и след като в съответствие с чл. 84 ЗАНН, вр. чл. 314 НПК провери изцяло правилността на обжалвания електронен фиш, констатира, че не са налице основания за неговата отмяна или изменение. Съображенията на съда за това са следните:

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът приема следната фактическа обстановка:

Към 14.11.2022 г. „Еко Инвест 1“ ООД с ЕИК 201114471 било собственик на л.а. марка „Мерцедес“, модел „С 350“ с рег. № /номер/.

На 14.11.2022 г., в 19.33 часа, неустановено по делото лице управлявало горепосочения лек автомобил в гр. София по бул. „Околовръстен път“ до № 174 с посока на движение от бул. „Симеоновско шосе“ към бул. „Св. Климент Охридски“, като се движил със скорост от 112 км/ч. В посочения пътен участък в населено място бил поставен пътен знак „В26“, с който била въведена максимално разрешена скорост на движение от 80 км/ч.

Това обстоятелство било установено и заснето с мобилна автоматизирана система за видеоконтрол „CORDON M2“ № MD 1196. Системата за видеоконтрол е вписана под № В-46 в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване, като е одобрена и вписана в списъка на

06.07.2018 г. със срок на валидност на одобрението до 13.06.2027 г. Въз основа на констатираното нарушение за скорост, заснето с мобилната система за видеоконтрол, бил издаден процесният електронен фиш Серия К № 6976341/2022 г., с който на Т. Ц. Ц., в качеството му на законен представител на „Еко Инвест 1“ ООД, било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лева за извършено административно нарушение по чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДвП – превишаване на разрешената максимална скорост на движение в населено място с 32 км/ч.

Към датата на извършване на нарушението (14.11.2022 г.), мобилна система „CORDON M2” № MD 1196 е преминала последваща периодична техническа проверка на 15.03.2022 г., като срокът на валидност на проверката е до 15.03.2023 г., включително.

Така изложената фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото доказателства и доказателствени средства, а именно: приложен снимков материал към електронен фиш Серия К № 6976341/2022 г.; справка от АИС – КАТ относно собствеността на лек автомобил „Мерцедес” с рег. № /номер/; Заповед № 8121з-931/30.08.2016 г. на министъра на вътрешните работи; справка от ТРРЮЛНЦ; справка от Български институт по метрология с изх. № 57-00-104-1/15.06.2023 г., ведно с протокол за проверка № 08-СГ-ИСИС/15.03.2022 г.; заверено копие от Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № В-46, касаещо мобилна система за видеоконтрол тип „CORDON M2”; писмо-справка от ОПП-СДВР, ведно със снимков материал и справка от Столична община, ведно със схема за организация на движението на процесния пътен участък.

Съдът кредитира изцяло приложените по делото писмени доказателства, приобщени от съда на основание чл. 84 ЗАНН, вр. чл. 283 НПК, тъй като същите са пряко относими към предмета на доказване по делото. От приложената справка от Български институт по метрология, ведно с писмените доказателства към нея, се установява, че процесната мобилна система „CORDON M2” № MD 1196, с която е констатирано и заснето процесното нарушение, е одобрена съобразно нормативните изисквания, като към датата на констатиране на нарушението е преминала периодична техническа проверка. Съобразно разпоредбата на чл. 189, ал. 15 ЗДвП изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи

датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес. С оглед на изложеното, съдът кредитира изцяло приложения към процесния електронен фиш снимков материал като годно веществено доказателствено средство. От снимките се установява видът, марката и регистрационният номер на управлявания автомобил, както и измерената скорост – 112 км/ч (след приспадане на 3 км/ч в полза на нарушителя като възможна техническа грешка).

Нарушението се установява по несъмнен начин и от приложения по преписката протокол за използване на автоматизирано техническо средство и система (АТСС), който е изготвен съобразно изискването на чл. 10 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. Съдът счита, че приложеният по преписката протокол за използване на АТСС отговаря на всички изисквания на Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г., като са посочени датата, мястото, контролираният пътен участък и видът на използваното мобилно АТСС. Освен това, на л. 79 от делото е приложена снимка на разположението на процесното АТСС, поради което е спазено изискването на чл. 10, ал. 3 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г.

От справката от Столична община (л. 46-51 от делото) се установява, че процесният пътен участък е бил регулиран с допълнително поставен пътен знак „В26“, с който е въведена максималната скорост на движение в населено място за процесното МПС съгласно чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДвП от 80 км/ч.

На следващо място, от Протокол № 08-СГ-ИСИС/15.03.2022 г. се установява, че процесната мобилна система за видеоконтрол е преминала периодичен технически преглед на 15.03.2022 г. с валидност от 12 месеца, поради което към момента на констатиране на процесното нарушение е била технически изправна. В този смисъл възражението на жалбоподателя за неизправност на процесното техническо средство се явява неоснователно.

Съдът намира приложените по делото доказателства за безпротиворечиви, обективни и необорени от други доказателства, поради което ги кредитира изцяло. Въз основа на тях по безсъмнен начин се установява възприетата от съда фактическа обстановка.

При така установената фактическа обстановка настоящият съдебен състав

намира от правна страна следното:

Съдът счита, че жалбоподателят Т. Ц. Ц. е извършил от обективна и субективна страна състава на вмененото му административно нарушение по чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДвП.

С ДВ, бр. 19 от 2015 г. са въведени промени в законодателната уредба, касаеща процедурата за издаване на електронни фишове с оглед съобразяване със задължителните указания на Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. по т.д. № 1/2013 г. на ОСК на ВАС. В този смисъл с параграф 6, т. 65 от ДР на ЗДвП изрично бе посочено, че *„Автоматизирани технически средства и системи“ са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес“*. С оглед на това, съгласно промените в разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП и Допълнителните разпоредби на ЗДвП, при нарушенията, установени с мобилни камери, може да се издава електронен фиш. В този смисъл е и легалната дефиниция за електронен фиш съгласно параграф 6, т. 63 от ДР на ЗДвП. В случая е въведена и изрична процедура за обозначаване и използване на мобилната система за видеоконтрол, както и заснемането на нарушението с нея, регламентирана с приетата на основание чл. 165, ал. 3 ЗДвП – Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. на министъра на вътрешните работи. Безспорно установено е, че ограничението в този участък от пътя е било 80 км/ч съгласно поставения пътен знак „В26“. Освен това, функционирането на мобилната видеосистема е било при стационарно положение и при липсата на каквото и да е намеса от страна на контролния орган, който единствено е поставил началото на действие на системата в работен режим.

По изложените съображения, съдът счита, че в процесния случай, нарушението е заснето с годно автоматизирано техническо средство съгласно разпоредбите на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, вр. параграф 6, т. 65 от ДР на ЗДвП, при спазване на правилата, регламентиращи в Наредба № 8121з-532 от 12 май

2015 г. на министъра на вътрешните работи. Както се посочи по-горе, с измененията на ЗДвП с ДВ, бр. 19 от 2015 г. (след постановяване на горепосоченото Тълкувателно решение на ВАС) изрично е регламентирано в чл. 189, ал. 4 ЗДвП, вр. параграф 6, т. 65 от ДР на ЗДвП, че електронен фиш се издава и при констатиране на нарушението с мобилна система за видеоконтрол. В този смисъл е и практиката на АССГ – Решение 8085 от 19.12.2016 г. по адм. дело № 6627/2016 г. по описа на АССГ, XVII-ти касационен състав; Решение № 6987 от 10.11.2016 г. по адм. дело № 5100/2016 г. по описа на АССГ, XVII-ти касационен състав и др., в които е прието, че след промените в ЗДвП от 2015 г. е допустимо съставянето на електронен фиш при констатиране на нарушението с мобилно автоматизирано техническо средство.

Видно от справката от БИМ и техническата спецификация на мобилната система за видеоконтрол, в електронния фиш са приспаднати в полза на нарушителя 3 км/ч (допустимата техническа грешка при измерване на скоростта с процесната мобилна система за видеоконтрол), като е посочена скорост на движение от 112 км/ч, което е със 32 км/ч повече от позволената в този участък на пътя от 80 км/ч.

Съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя, че електронният фиш е издаден при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, доколкото в последния не е посочен неговият автор (физическо лице). Следва да се отбележи, че разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП е специална по отношение на чл. 39, ал. 4 ЗАНН, поради което и позоваването от жалбоподателя на последната се явява неправилно. Същевременно, в разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП изчерпателно е посочено необходимото съдържание на електронния фиш, а именно: териториалната структура на МВР, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Очевидно законодателят не е регламентирал в електронния фиш да се посочва физическото лице, негов издател, доколкото това обстоятелство е съобразено с характера на същия, а именно на

електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител (легалната дефиниция, посочена в § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП). С оглед на това, липсата на посочено физическо лице, издател на електронния фиш, не представлява процесуално нарушение, а отразява недвусмислената воля на законодателя относно необходимото съдържание на последния.

Правилно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на Т. Ц. Ц., доколкото от приложената справка от ОПП-СДВР е видно, че процесният автомобил е собственост на „Еко Инвест 1“ ООД, на което дружество жалбоподателят е законен представител (видно от приложена по делото справка от ТРРЮЛНЦ). В този смисъл жалбоподателят Ц. се явява административнонаказателно отговорно лице по смисъла на чл. 189, ал. 5, вр. чл. 188, ал. 2 ЗДвП. Предвид неподаването на декларация от жалбоподателя в ОПП-СДВР в 14-дневен срок от връчване на електронния фиш, последният правилно не е бил анулиран, доколкото не е посочено лицето, което действително е управлявало автомобила. С оглед на това, отговорност за извършеното нарушение съобразно императивната разпоредба на чл. 189, ал. 5, вр. чл. 188, ал. 2 ЗДвП следва да понесе именно жалбоподателят Ц. в качеството му на законен представител на дружеството, собственик на автомобила.

С оглед на това, съдът счита, че Т. Ц. Ц. е осъществил от обективна страна състава на вмененото му административно нарушение по чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДвП предвид управлението на процесния лек автомобил със скорост от 112 км/ч при ограничение на скоростта в населено място от 80 км/ч, въведено с пътен знак „В26“.

Извършеното от Т. Ц. деяние е съставомерно и от субективна страна, като е осъществено от дееца при форма на вина пряк умишъл, доколкото жалбоподателят е съзнавал, че максимално позволената скорост на движение в този участък от пътя е 80 км/ч съгласно чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДвП, като е целял извършване на нарушението и управление на автомобила със скорост от 112 км/ч.

Съгласно разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП при превишаване на разрешената максимална скорост в населено място от 31 до 40 км/ч (каквто е настоящият случай – превишаване на скоростта на движение с 32 км/ч), предвиденото административно наказание е „глоба“ в размер на 400 лева. С

оглед на това, обжалваният електронен фиш е законосъобразен и в тази си част, като административното наказание е правилно индивидуализирано в законоустановения му размер.

Съдът счита, макар и да не е направено изрично възражение в тази насока, че в настоящата хипотеза не е налице маловажен случай на осъществено административно нарушение. Извършеното нарушение е формално такова, като законодателят не е предвидил настъпването на каквито и да е съставомерни вреди от същото. С оглед на това се явява ирелевантно изследването на въпроса дали са настъпили или не някакви вредни последици от извършеното нарушение. Освен това следва да се отбележи, че нарушенията, свързани с управлението на МПС с превишена скорост, застрашават в значителна степен обществените отношения, обект на защита от ЗДвП, тъй като създават опасност от настъпването на вредни последици, свързани с причиняване на смърт, увреждане на здравето и имуществото на останалите участници в движението по пътищата. При това положение съдът счита, че извършеното нарушение не представлява маловажен случай, доколкото не се характеризира с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид. С оглед на това, административнонаказващият орган правилно не е приложил разпоредбата на чл. 28 ЗАНН.

При извършената на основание чл. 84 ЗАНН, вр. чл. 314 НПК цялостна служебна проверка на обжалвания електронен фиш, съдът не констатира основания за неговата отмяна или изменение, поради което същият следва да бъде потвърден, а подадената жалба да се остави без уважение като неоснователна.

Съобразно разпоредбата на чл. 63д, ал. 4 ЗАНН и предвид направеното изрично искане в хода на съдебното производство от страна на процесуалния представител на въззиваемата страна, в полза на последната следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение. Предвид провеждането само на едно съдебно заседание, както и с оглед липсата на правна и фактическа сложност на делото, съдът счита, че възнаграждението следва да се определи в предвидения в разпоредбата на чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ минимален размер, а именно 80 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 ЗАНН, Софийски районен

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА електронен фиш Серия К № 6976341/2022 г., издаден от СДВР, с който на Т. Ц. Ц. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 400 лева за извършено административно нарушение по чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА Т. Ц. Ц. с ЕГН *****, да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство на въззиваемата страна по настоящото дело.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр. София на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____